

L O O K

Oryginalnie

Kulturalnie

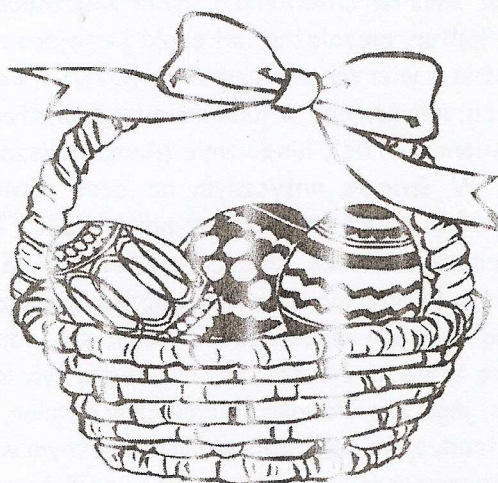
Literacko

Obiektywnie

GAZETKA STWORZONA PRZY WSPÓŁPRACY DZIECI
POD REDAKCJĄ
M. BOCHAR-BŁADZIŃSKIEJ, M. GAŁĘZIOWSKIEJ, A. GŁUCH,
A. KATARZYŃSKIEJ, A. ZŁOMAŃCZUK

Zdrowych, pogodnych
Świąt Zmartwychwstania Pańskiego
pełnych wiary, nadziei, miłości, radosnych
wiosennych chwil i spotkań w gronie
Najbliższych oraz wesołego Alleluja
życzymy
naszym Małym Pacjentom i ich Rodzinom
a także wszystkim pracownikom Szpitala
i Zespołu Szkół Specjalnych nr 3

Redakcja

Czy wiesz, że ...?

Wielkanoc jest najstarszym świętem chrześcijańskim, a od siedemnastu wieków obchodzona jest w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca. Mieści się w przedziale czasowym pomiędzy 22 marca i 25 kwietnia, ale nie ma stałej daty, dlatego określane jest jako święto ruchome. Łączy wątki i symbole różnych epok i kultur, pogańskie, antyczne i chrześcijańskie.

Wielka Noc, Wielki Dzień, Zmartwychwstanie, Pascha czy Easter? Dlaczego Wielka Noc? Nazwę tego święta przyjęliśmy od Czechów wraz z chrześcijaństwem, a nawiązuje ona do czasu zmartwychwstania, który nastąpił nocą. Zapisy w Nowym Testamencie świadczą, że gdy Maria Magdalena przybyła do grobu Jezusa, świat jeszcze pogrążony był w ciemnościach, a kamień zasłaniający wejście do grobu już był odsunięty. Życie Chrystusa zostało porównane do światła oświecającego ludzkość, a śmierć do nocy, która je zgasiła. W niektórych językach słowiańskich święto określa się jako Wielki Dzień, w innych przyjęto nazwę Zmartwychwstanie.

Znane jest też jako Pascha, od hebrajskiego Pesach, wiosennego Święta Prześników upamiętniającego wyjście Żydów z Egiptu, obchodzonego w pełnię księżyca, w czasie którego na ofiarę przeznaczano jednoroczne baranki. Jako Hebrajczyk, obchodził to święto Chrystus, na nie wraz z uczniami przybył do Jerozolimy i święto Pesach stało się tłem męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Czas, w którym zdarzenia miały miejsce, zespolił się z czasem równonocy wiosennej i pierwszej wiosennej pełni księżyca.

Nadziejście wiosny świętowane było od wieków we wszystkich kulturach jako najważniejszy okres dla rolnictwa, od którego zależał całoroczny byt. W uroczystościach związanych z nimi występowało wiele magicznych rytuałów mających zapewnić urodzaj i powodzenie w całym nowym roku.

Odradzanie się przyrody przypisywano siłom nadprzyrodzonym mającym władzę nad życiem i śmiercią. W większości obrzędów wątki życia i śmierci są nieodłącznie zespolone, a w obchodach świąt wiosennych przewijają się elementy silnie rozpowszechnionego kultu zmarłych, w którym szacunek dla śmierci i zmarłych łączył się z lękiem, i w którym zawiera się wiara w nieśmiertelność duszy i zmartwychwstanie ciała.

Idea zmartwychwstania i życia wiecznego to stały motyw występujący w wierzeniach wszystkich kultur, niezależnie od epoki i miejsca na Ziemi. Jest wszechobecnym wątkiem, który spotkać można w wierzeniach egipskich (Ozyrys, balsamowanie zwłok), perskich i babilońskich, islamskich i w judaizmie (sąd ostateczny), w mitologii staroirańskiej (Zaratusztra), greckiej (Adonis, Attis), hinduizmie (Rama, Kriszna), a w większości łączony jest z przesileniem wiosennym. W świecie antycznym na czas równonocy przypadła śmierć Adonisa, kochanka Afrodyty, który zginął rozszarpany przez dzika. Zrozpaczona bogini wybłagała u Zeusa by mógł wiosną powracać na ziemię. Ku czci Adonisa obchodzono tygodniowe święto Adonie.

Święta Wielkanocne przejmując tak wiele z dawnych wierzeń i zwyczajów nie bez podstaw nazywane są świętami wiosennymi. Zmieniło się jednak ich znaczenie. Wiosenne święta od zawsze kojarzyły się z nowym życiem i przesiąknięte były kultem płodności. Wyrażały radość życia doczesnego, jego żywotowość i biologiczny wymiar.

Wielkanoc tradycjom świąt wiosennych, obecnym w kulturach wszystkich ludów rolniczych, nadała nowy, ascetyczny wymiar, pozbawiając je podłoża erotycznego, kierując w stronę duchową, przejmując część obrzędów ze świąt zmarłych, wplatając w nie wątki chrześcijańskie i wzbogacając nowymi zwyczajami, kształtowanymi przez kolejne wieki.

Święto poprzedzane wydłużającym się okresem wyrzeczeń, rozciągnięte w czasie, przesycone zadumą nad wartością życia i jego celem, przybrało formę pokutną, jakby ludzka radość stanowiła zagrożenie dla dobra i życia wiecznego.

Dziś obyczaje złagodniały, ale warto pamiętać, że Wielkanoc to święto radości.

Do najpopularniejszych symboli bliskich tradycji wielkanocnej należą:

Skowronek - jego przylot jest jednym z znaków początku wiosny; również związany z porankiem.
Jajo - zminiaturyzowany obraz świata; symbol płodności, pełni i nowo powstającego życia; związane z porą wiosenną, jako porą początku świata i corocznego odrodzenia przyrody; ich malowanie i kraszenie ma na celu zapewnienie ciągłości istnienia świata; są też symbolem dostatku, rozdawane były kołédnikom po ich śpiewach w ramach wdzięczności, także chłopcom przez panny jako znak sympatii i przychylności.

Marzanna - postać przedstawiana jako kukła palona i/lub topiona na powitanie wiosny; powszechnie przyjęło się, że jest ona uosobieniem zimy i śmierci; Długosz, opisując ją w swym panteonie, porównał ją do rzymskiej Cerery, bogini urodzaju, dodając, że ludność polska składała jej w ofierze ziarna zbóż; Marzanna jawi się jako postać związana z polami i zbożem; jej imię może wywodzić się zarówno od 'moru' czyli śmierci, jak i od 'morja' czyli morza; posiada powiązania z Dziewanną (porównywaną tam do Diany, bogini lasów), która to przetrwała wśród ludu jako bogini wiosny

Konopielki - wielkanocny zwyczaj kołédowania młodych kawalerów pod oknami panien, również ogólna nazwa pieśni podczas nich śpiewanych

Baranek - symbol Chrystusa; jest figurą starotestamentową; przypomina nam że jak w noc wyjścia z Egiptu przez krew zabitego baranka, którą były pomazane od zewnątrz drzwi domów Izraelitów, ocalił Bóg pierwородnych; tak przez krew baranka Jezusa, my zostaliśmy ocaleni od śmierci.

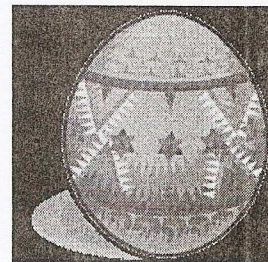
<http://www.konopielka.pl/symbole.htm>

<http://www.wielkanoc.swieta.biz/>

<http://wielkanoc.blog.onet.pl/>

Świąteczne przysłowia

- ❖ W Wielką Niedzielę pogoda, duża w polu uroda.
- ❖ W Wielki Piątek dobry zasiewu początek.
- ❖ Kto w Wielki Piątek sieje, ten się w żniwa śmieje.
- ❖ Kiedy w Wielki Piątek pada, suche lato deszczyk nam ten przepowiada.
- ❖ Jak w Wielki Piątek jest rosa, będzie obfity plon prosa.
- ❖ W Wielki Piątek, gdy deszcz hojnie doliny zleje, że dużo mleka będzie, są pewne nadzieje.
- ❖ Deszcz na Wielki Piątek napcha każdy kątek.
- ❖ Jeśli w Wielki Piątek deszcz kropi, radujcie się chłopci.
- ❖ Gdy Wielki Piątek ponury, Wielkanoc będzie bez chmury.
- ❖ Gdy w Palmową Niedzielę słońce świeci, będą pełne stodoły, beczki i sieci.
- ❖ Pogoda w Kwietnia Niedzielę wróży urodzajów wiele.

Zielone Świątki, to naprawi.

- ❖ Zielone Boże Narodzenie, a Wielkanoc biała, w polu uciecha mała.
 - ❖ Pogodny dzień Wielkanocny grochowi wielce pomocny.
 - ❖ Gdy na dzwony wielkanocne pada, suchość nam przez całe lato włada.
 - ❖ Jak pada we Wielkanoc, to trzeci ktoś na polu ginie, ale jak pada na
- ❖ Jeżeli w Wielkanocną niedzielę deszcz, między Wielkanocą i Świątkami więcej słońca niż pogody.

„Wiosna, ach to Ty..”

Patrzcie!

Wiosna, urokliwa panienska

Z kwiatem we włosach i w barwnych sukienkach

Lekką stopą idzie przez świat

I nawet mój Tata na znowu szesnaście lat!

Ola, lat 9

Pierwsza zieleń i pierwsze ciepłe promienie

A na twarzy Asi z III b wściekle urokliwy

Rumieniec

Na przykładku mej duszy szalona gra kapela

Kapelmistrz dziś przebieśnięgi, a jutro niezapominajki

Na rozległej łące wybiera

Wiosna - słowo związane

Szybko na ustach zamiera, lecz kluczem tajemnym

Gdzieś we mnie szaloną przestrzeń otwiera

Magda, lat 14

Okiem ucznia

Mój zagraniczny przyjaciel

W zeszłym roku podczas moich wakacji zdarzyła mi się niesamowita historia. Pierwszego sierpnia rodzice postanowili, że wyjedziemy wypocząć. Mieliśmy spędzić cały tydzień w Paryżu.

Pewnego dnia zaplanowaliśmy wycieczkę na wieżę Eiffla, rozpoznawaną jako symbol Francji. Na sam szczyt wieży prowadzi 1665 stopni, jest to najwyższa budowla w Paryżu. Została zbudowana z okazji Wystawy Światowej.

Po obejrzeniu panoramy Francji z wieży zaparkowaliśmy na parkingu przy pobliskiej restauracji. Skonsumowaliśmy pyszne drugie śniadanie, które składało się z bagietki z dżemem i gorącej czekolady. Kuchnia francuska uważana jest często za jedną z najlepszych na świecie. Najczęściej kojarzona jest z żabimi udkami, ślimakami, bagietką, serem i winem.

Po śniadaniu wracaliśmy przez park do samochodu. Z dala zauważyłem, że komuś zerwał się pies ze smyczy. Postanowiłem go złapać, ponieważ wyglądał niegroźnie i był zajęty obwąchiwaniem naszego samochodu.

Zbliżał się finał naszego wypoczynku. Następnego dnia rano postanowiliśmy odszukać właściciela psa. Wykonaliśmy kilka plakatów i rozwiesiliśmy w miejscu znalezienia zwierzaka. Po godzinie do mojego taty zadzwonił telefon, okazało się, że to właściciel zguby. Z początku tato nic nie rozumiał, postanowił więc przekazać telefon mamie, mama zrozumiała, że chce odebrać psa w parku za trzydzieści minut. Poszliśmy więc oddać zgubę.

Okazało się, że to bardzo miły Francuz, był to starszy pan z synem, mniej więcej w moim wieku. Ojciec chłopca w dowód wdzięczności zaprosił nas do restauracji. Zbliżała się pora obiadu, Francuzi jadają obiad w godzinach między dwunastą a czternastą. Na początku dostaliśmy przystawkę, następnie danie główne ser i deser, natomiast zupy jada się tam rzadko. Do picia rodzice dostali wino, a ja i odbiorca psa wodę prosto z kranu.

Po przepysznym obiedzie musieliśmy już wracać do domu. W ten oto sposób poznałem kolegę Francuza o imieniu Pascal. Jest to wspaniały chłopiec, utrzymujemy kontakt do dziś, dostałem od niego zaproszenie na najbliższe wakacje, myślę, że spędzimy je razem. Pascal mieszka blisko placu Charles'a de Gaulle'a więc na pewno zobaczę ponownie Łuk Triumfalny i piękne Pola Elizejskie.

We Francji jest tak wiele do zwiedzania, że czasami nie wiadomo od czego zacząć. Francuzi szczycą się pięknem swojego kraju.

Krystian Szubert

lat 13

CZY WIESZ, ŻE...

- Mózg waży tylko 2% masy ciała, a otrzymuje aż 30% krwi. Przeciętna liczba komórek mózgu człowieka wynosi 15 miliardów.
- Pewne ptaki z południowo-wschodniej Azji - salangany budują gniazda, z których (gdy są puste) przyrządza się znany chiński specjał: zupę z gniazd.
- Dorosłe łosose, wracając na tarło do rzek, w których przyszły na świat, mogą przepłynąć do 2500 km.
- Osób leworęcznych jest w populacji ludzkiej około 11%. Jest ich więcej wśród mężczyzn (12,6%), niż wśród kobiet (9,6%). Słynni mańkaci to: Michał Anioł, Leonardo da Vinci, Charlie Chaplin, Paul McCartney.
- Na całym ciele człowieka znajduje się ok. 20 miliardów włosów, a na głowie ok. 110 tysięcy.
- Na świecie żyje ponad 10 milionów gatunków zwierząt, z których znanych jest tylko 1,4 miliona gatunków.
- Słonie słyszą niskie dźwięki, niesłyszalne dla ludzkiego ucha.
- Owady żyjące w zorganizowanych społeczeństwach, takie jak pszczoły czy mrówki, rozpoznają współmieszkańców swoich gniazd po zapachu.
- Marusta ma najlepszy wzrok ze wszystkich ssaków.
- Tygrys widzi w ciemności pięć razy lepiej od człowieka.

Co mówi charakter pisma o jego właścicielu?

Wielkość pisma

<p><i>Duże pismo</i> oznacza ambicje i rozmach w działaniu. Często spotykane wśród ludzi ze świata rozrywki.</p>	<p><i>Małe pismo</i> wskazuje na skromność, poczucie niższości, czasem też na obiektywizm i fachowość.</p>
--	--

Pismo pochyłe

<p><i>Pochylone w lewo</i> charakteryzuje ludzi nieśmiałych zachowujących dystans, którzy nie okazują emocji i są raczej bierni.</p>	<p><i>Pochyłe w prawo</i> sugeruje, że człowiek piszący w ten sposób jest otwarty i lubi towarzystwo.</p>
--	---

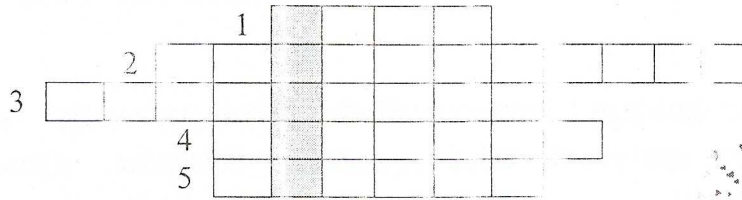
Szerokość pisma

<p><i>Wąskie litery</i> są oznaką zdyscyplinowania, powściągliwości. Zdradzają skąpstwo i ograniczone horyzonty myślowe.</p>	<p><i>Szerokie litery</i> znamionują swobodę i zamiłowanie do podróży. Czasem także nieroztropność i brak opanowania.</p>
--	---

Odstępy

<p><i>Szerokie</i> Ludzie, którzy zostawiają duże odstępy między wyrazami, nie są towarzyscy. Mogą być sztywni, zimni i osamotnieni.</p>	<p><i>Wąskie</i> Małe odstępy charakteryzują osobę towarzyską, ale też niezbyt wybredną w doborze przyjaciół.</p>
--	---

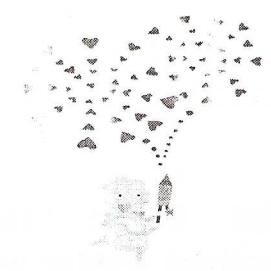
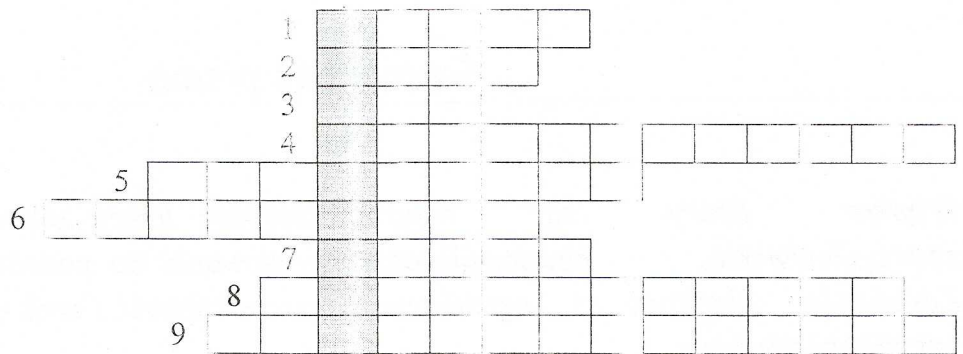
Krzyżówka dla KLAS I - II

1. Może być w kinie lub telewizji.
2. Np. Berlin.
3. Łódź z silnikiem.
4. Np. maj lub czerwiec
5. Inaczej nazwa zajęć szkolnych.

HASŁO:

Krzyżówka dla KLAS IV - VI

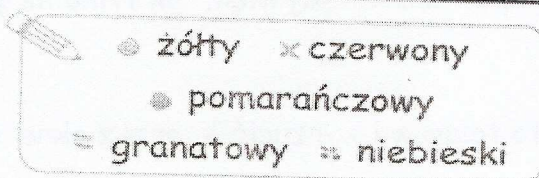
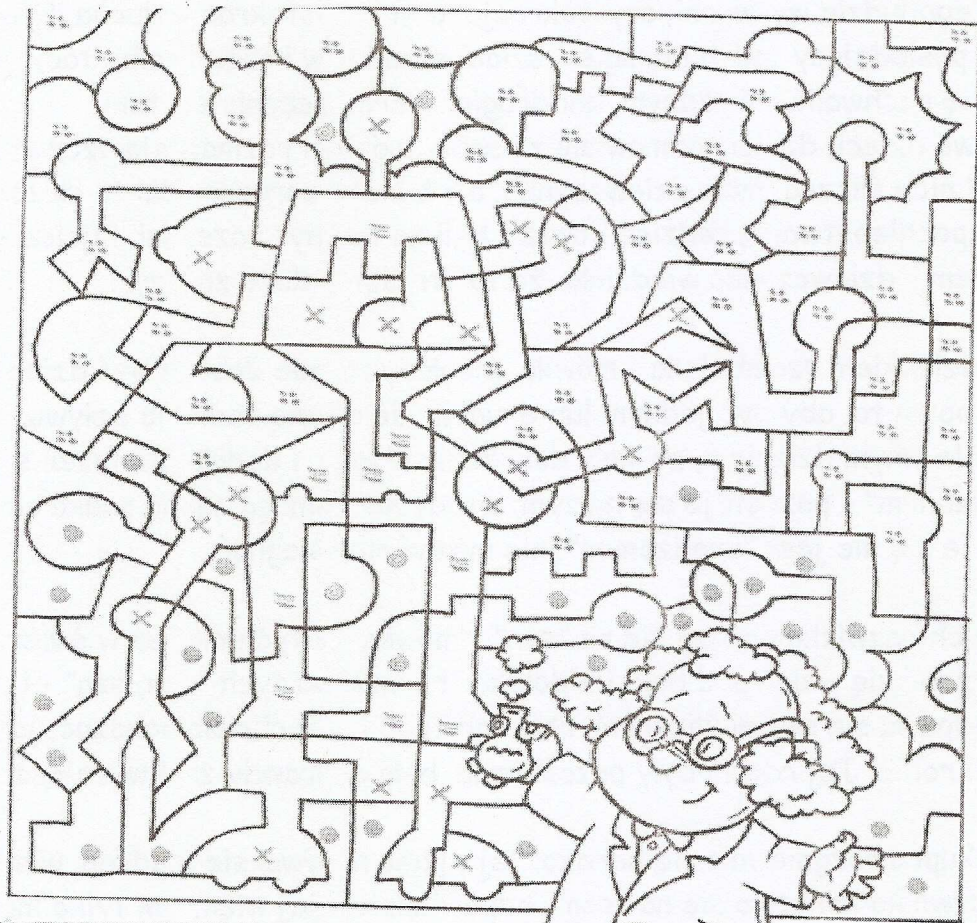

1. Zwierze w czarne paski.
2. Dedal i ...
3. Opowiada o życiu i przygodach Bogów.
4. Inaczej dźwięk naśladowczy.
5. Sprytnie, małe, rude zwierzątko.
6. Mierzymy nim kary.
7. ... to zdrowie.
8. Sprzedawczyni w sklepie.
9. Mieszkaniec fiolet.

HASŁO:

Baw się z nami!

Pokoloruj pola ze znaczkami według danego kodu, a zobaczysz, co udało się wymyślić pewnemu szalonemu naukowcowi,

Hans Christian Andersen - „Dziecięca paplanina“

W mieszkaniu kupca zebrało się liczne dziecięce towarzystwo: były to dzieci ludzi bogatych i znacznych; kupcowi dobrze się powodziło. Był człowiekiem uczonym, chodził nawet na uniwersytet, co stanowiło zastrógę jego ojca, dzielnego człowieka. Ten początkowo był tylko handlarzem bydła, ale uczciwością i pracą zdobył majątek, który kupiec jeszcze pomnożył. Posiadał rozum i nawet serce, ale mniej o tym mówiono aniżeli o jego pieniądzech.

Bywali u niego ludzie wytworni, arystokracja krwi i arystokracja ducha, bywali też ludzie posiadający jedno i drugie - szlachetną krew i rozum albo tacy, którzy nie mogli się pochwalić ani jednym, ani drugim. Teraz zebrało się tam towarzystwo dzieci, dzieci rozmawiały ze sobą, a dorośli rozmawiają szczerze. Była wśród nich śliczna, mała dziewczynka, ale bardzo zarozumiała: to służba zepsuła ją pochlebstwami, rodzice bowiem byli na to zbyt rozumni. Ojciec jej był szambelanem - dziewczynka wiedziała, że to strasznie dużo znaczy.

- Jestem dzieckiem szambelana - mówiła. Mogłaby równie dobrze być dzieckiem z sutereny, bo na to, aby być jednym lub drugim, nie ma się żadnego wpływu; i opowiedziała innym dzieciom, że jest dobrze urodzona, i dodała, że jeżeli się nie jest "urodzonym" - pozostaje się niczym, wtedy nie pomaga żadna nauka ani pilność, o ile się nie jest "urodzonym", nie można nic osiągnąć.

A ci, których nazwisko kończy się na "sen" - mówiła - z tych nie już w świecie nie będzie, trzeba się wziąć pod boki i z daleka trzymać od tych "sen, sen" - i to mówiąc podparta się swymi ślicznymi rączkami pod boki; chciała pokazać, jak się to powinno robić. Jej rączki były prześliczne, była doprawdy zachwycająca.

Córeczka kupca rozgniewała się bardzo; jej ojciec nazywał się Radsen, wiedziała, że jego nazwisko kończyło się na "sen", odpowiedziała jej więc, tak tylko mogła najdumniej:

- Mój ojciec może kupić karmelków za sto talarów i wyrzucić je przez okno. Czy twój ojciec to potrafi?

- A mój - powiedziała córeczka literata - może twego ojca i twego ojca, i wszystkich ojców opisać w gazecie. Moja matka mówi, że wszyscy ludzie boją się go, bo ojciec rządzi całym pismem.

I dziewczynka podniosła głowę do góry, jak gdyby była prawdziwą księżniczką, która może zlizywać gwałtownie do góry.

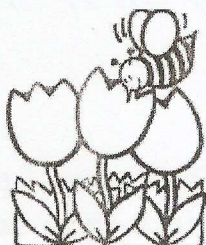
Ale za uchylonymi drzwiami stał biedny chłopiec i zaglądał przez szparę do środka. Nie wolno mu było nawet wejść do pokoju, gdyż był biedny. Kręcił kucharce rożen, a za to pozwoliła mu zajrzeć do dzieci, które tak wesoło się zabawiały. Była to dla niego wielka przyjemność.

"Gdybym to ja mógł być jednym z nich!" - myślał, a potem usłyszał to, co tam mówiono, i sprawiło mu to dużą przykrość. Rodzice chłopca nie mieli ani jednego grosza schowanego na dnie kuferka i gazety też nie mogli prenumerować, nie mówiąc już o tym, aby w niej pisać, ale najgorsze było to, że nazwisko jego ojca, tak jak jego własne nazwisko, kończyło się na "sen". A więc nic już z niego nie będzie w życiu. Było to bardzo smutne. Ale wiedział przynajmniej jedno, że był urodzony. To było zupełnie pewne.

Wszystko to działo się jednego wieczora. Potem przeszło wiele lat i dzieci wyrosły na ludzi. W mieście wznosił się wspaniały dom, w którym znajdowały się cudne rzeczy, wszyscy ludzie chcieli ten dom oglądać, nawet ci, którzy mieszkali za miastem, przybywali do miasta, aby obejrzeć ten dom.

Które z tych dzieci, o których opowiadaliśmy, mogło nazwać ten dom swoim domem? Myślicie, że to łatwo zgadnąć? Okazuje się, że wcale nietatwo. Dom należał do tego biednego chłopca; pomimo że nazwisko jego kończyło się na "sen", jednak coś z niego wyrosło, nazywał się bowiem - Thorvaldsen.

A troje innych dzieci - dzieci szlachetnej krwi, i te dumne ze swego majątku, i dzieci arystokratów ducha? Żadne z nich nie wyróżniło się niczym zasługującym na uwagę. Wyrosły wszystkie na przyzwoitych ludzi, gdyż w istocie były to dobre dzieci; to, o czym niegdyś myślały i mówiły, było przecież jedynie dziecięcą paplaniną.

FILM - nowości kinowe

Ciekawy przypadek Benjaminia Buttona

Dramat, Fantasy, Romans, (USA, 2008)

Reżyseria: David Fincher

Adaptacja klasycznej noweli F. Scotta Fitzgeralda z lat 20. XX wieku o człowieku, który przychodzi na świat jako osiemdziesięcioletek i stopniowo młodziwieje. O człowieku, który - podobnie jak my wszyscy - nie potrafi zatrzymać upływu czasu. Jego osobistą historię, osadzoną w fikcyjnym Orleanie, śledzimy od końca I wojny światowej w 1918 roku aż po XXI wiek, przeżywając jego losy równie niezwykle, jak bywa los każdego człowieka. To opowieść podróżnika w czasie, o ludziach i o miejscach, które napotyka, o odnalezionych i utraconych miłościach, o radości życia i smutku śmierci, a także o tym, czego czas nie zmienia.

MUZYKA - nowości muzyczne

Bruce Springsteen - „Working On A Dream“

Rock, wyd. Sony BMG, 2009.01.26

Nowy studyjny album Bruce'a Springsteena to ponowna kolaboracja z The E Street Band. Nad produkcją krążka opiekę sprawował Brendan O'Brien (Pearl Jam, AC/DC, RATM).

Tym razem muzycy powrócili do rockowych, przebojowych klimatów, czego najlepszym dowodem jest "Working on a Dream" - tytułowy singiel z nowej płyty, towarzyszący kampanii wyborczej Baracka Obamy. Dodatkową atrakcją jest umieszczenie na płycie jako bonus tracka utworu "The Wrestler"

skomponowanego przez Springsteena tematu do filmu o tym samym tytule w reż. Darrena Aronofsky'ego za który muzyk otrzymał nominację do Złotego Globu w kategorii Najlepsza Piosenka Filmowa.

KSIĄŻKA - nowości wydawnicze

Daniel Pennac - „Szanowne dzieci”.

Punktem wyjścia tej opowieści jest swego rodzaju zakład Pennaca z jego przyjacielem reżyserem, Pierre'em Bourtonem; otóż obaj twórcy postanowili sobie, że nie konsultując nawzajem swoich fabularnych pomysłów, opowiedzą historię na zadany temat. A temat jest następujący: "Budzicie się pewnego ranka i odkrywacie, że w ciągu nocy zostaliście zmienieni w dorosłych. Zupełnie oszołomieni pójdziecie do pokoju rodziców. A oni zmienili się w dzieci. Co było dalej?".

"Szanowne dzieci" to znakomita lektura dla całej rodziny. Rodzice nie powinni jej jednak czytać razem z dziećmi, tylko po kryjomu jedni przed drugimi. Rezultat takiego rodzinnego eksperymentu może się okazać naprawdę niespodziewany.